

AB-Türkiye'nin Mart 2016'daki [1] anlaşmasından bu yana, Yunanistan'ın Ege Adaları'na gelen göçmenler ve mülteciler için kamplar açık hava hapishaneleri haline geldi. Anlaşmaya göre, 20 Mart 2016'dan sonra Türkiye'den Yunan Adaları'na gelen tüm yeni düzensiz göçmenlerden Yunanistan'dan sığınma talebinde bulunmayan veya sığınma başvurusu kabul edilemez bulunarak reddedilenlerin Türkiye'ye iade edilmesi gerekiyor. Bir çok çocuk da dahil olmak üzere, koruma isteyen insanlar üç kıştırlı sağlıksız, güvensiz, sıkıntılı koşullarda kalmaya zorlandı. Geçtiğimiz üç buçuk yılda Yunanistan göçmenler ve mültecilere, AB hukuku kapsamında hak ettikleri asgari kabul ve usul standartlarını garanti etme konusunda çok az ilerleme kaydetmiştir. Diğer Üye Devletler, göçmenlerin ve mültecilerin Yunanistan'dan başka yere yerleştirilmeleri sorumluluğunu paylaşmak istemiyor ve bu durum, kemer sıkma önlemleri ve ekonomik krizler tarafından halihazırda kuşatılmış bir ülke üzerinde karşı konulamaz bir baskı oluşturuyor. Bu arada Türkiye, AB'yi barındırdığı 3,5 milyona yakın mülteciye "kapıları açma" tehditiyle rehin tutuyor. Ayrıca, Uluslararası Af Örgütü raporuna göre, Türkiye, Suriyeli mültecileri kısmen şiddet tehdidi veya "gönüllü geri dönüş" anlaşmaları imzalamaları için kandırarak, bazılarının elleri kelepçeli olarak, savaştan yıkılmış ana vatanlarına dönmeye zorluyor. Böylece geri göndermeme ilkesini çiğnediği gibi insanları Yunanistan'a doğru tehlikeli bir kara veya deniz yolculuğu yapmaya zorluyor.

2018'e kıyasla Yunanistan'a deniz yoluyla iltica edenlerin sayısı arttı. BMMYK'ya göre Eylül 2019'da 10.551 kişi Temmuz ve Ağustos 2019 aylarında ise 12.720 kişi Ege Adalarına ulaşmıştır. Gelenlerin yaklaşık% 5'i özellikle Afganistan ve Suriye'den gelen refakatsiz veya ailelerinden ayrı düşmüş çocuklardır. 3.000 kişiye ev sahipliği yapmak üzere tasarlanan Midilli'deki Moria Kampı, şu anda 10.000'den fazla kişiye ev sahipliği yapıyor. Bu nüfusun% 80'inin mülteci koruması için uygun olması muhtemel Afganlar olduğu tahmin ediliyor. BMMYK'ya göre, Samos adasındaki kamp yedi katı kapasiteyle çalışıyor. Aileler beton zeminlerde karton üzerinde uyuyorlar. İnsanlar yemek, su ve duş için saatlerce sıraya giriyorlar. Çocuklar okula gitmiyor; ebeveynleri yasal olarak çalışmalarına izin verilse bile iş bulamıyorlar. Tıbbi yardıma ve hukuki yardım da dahil olmak üzere iltica prosedürüne erişim acınacak kadar kötü bir durumdadır. Çadırları ve yeterli resmi barınmanın yokluğunda kendilerinin kurdukları gayri resmi yapıları yağmur yıktı. Kamplardaki felaket koşulları kadınları ve kız çocuklarını cinsiyet temelli şiddet riski altında bırakmaktadır. BMMYK, kadınların düzenli olarak cinsel şiddete maruz kaldıklarını ve insan kaçakçılığının ağına düşmeye karşı son derece savunmasız olduklarını bildirmiştir.

AB, sınırlarımız dahilinde güvenliğe ulaşmaya çalışan bu kişilerin insan haklarını güvence altına almak için yeterli çaba göstermemiş ve sığınmacılarla ilgilenmeyi yalnızca Yunanistan, İtalya ve İspanya gibi sınır ülkelerine bırakmıştır. **Geçtiğimiz yıllarda Yunanistan'a verdiği maddi destek, bu açık hava cezaevlerinde sıkışan insanların acılarını hafifletmek için yeterli değildi. Dahası, dayanışma eksikliği, muhafazakar Yunan hükümetine temel insan haklarını kısıtlayacak yeni bir iltica yasası çıkarması konusunda cesaret veriyor.** Yapılması gereken Malta ile ulaşılan ad-hoc çözümlerde olduğu gibi, mültecilere AB genelinde sürekli ve ortaklaşa destek sağlanmasıdır. Bu, mültecilerin ve göçmenlerin seçtikleri ülkeleri, aile bağlarını ve topluluk bağlantıları ile üye devletlerin büyüklükleri ve GSYİH'larını dikkate alarak AB içindeki tüm Üye Devletlere adil şekilde yerleştirilmesi gerektiği anlamına geliyor.

Sorunun özündeki iki yasal araç, temelden revizyona ciddi bir ihtiyaç duymaktadır. Sığınmacıların sorumluluğunu erişilen ilk Üye Devlete yükleyen Dublin III Yönetmeliği, Yunanistan da dahil olmak üzere güney ve Akdeniz üye devletlerinde insani sefaletle neden oldu. AB-Türkiye anlaşması, Yunanistan'ın halihazırda çok kırılgan olan sığınma sistemi üzerine sürdürülemez bir yük getirerek benzer bir etki yarattı. AB-Türkiye Anlaşması, AB'yi kaprisli bir Türk hükümetine mahkum ettiği gibi Türkiye'deki insan hakları ihlallerine göz yummaya zorladı. AB, sınır yönetiminin Türkiye ve Libya gibi üçüncü ülkelere sınır dışı etme uygulamasını durdurmalı ve AB içinde yer değiştirme, AB dışından yerleşme, insani vize programları ve Geçici Koruma Direktifi'nin kullanımı dahil olmak üzere mülteciler için yasal giriş kanallarını garanti etmelidir.

Avrupa Yeşil Partisi 2018 Anvers Konsey'inin ilgili kararını tekrar teyit ederek:

1. AB komisyonunu ve Yunan hükümetini, 2019 kışı koşulları daha da kötü hale getirmeden önce Ege Adaları'ndaki insani felaketi hafifletmek için gereken fon ve araçları hemen kullanmaya çağırır.
2. AB Komisyonu'na bu operasyon için Yunanistan'a yardımcı olma çağrısı yapar.
3. AB ve üye devletlere, mültecilerin ve göçmenlerin seçtikleri ülkeleri, aile bağlarını ve topluluk bağlantıları ile üye devletlerin büyüklüklerini, nüfuslarını ve GSYİH'larını dikkate alarak AB içindeki tüm AB içinde adil şekilde yerleştirilmesini sağlayacak daha istekli bir yeniden yerleştirme programı üzerinde anlaşmaları için çağrı yapar.
4. AB'yi ailelerin yeniden birleşmesini kolaylaştırmak da dahil olmak üzere Avrupa'ya daha güvenli geçiş yolları yaratmaya zorlamaktadır.
5. AB ve Türkiye hükümetine en çok zarar görebilecek örneğin LGBTQ bireyler gibi gruplara özel bir dikkat göstererek Türkiye'de bulunan tüm Suriyeli mültecilerin korunmasını garanti etmeye çağırır.
6. Yunan Hükümetini sığınma konusundaki yasalarda bu hakkı ihlal eden reformlar yapmaya son verme çağrısı yapar.
7. AB üyesi ülkelere Türkiye'deki Suriyeli mülteciler için mali destek vermeye devam etmeleri ancak AB-Türkiye anlaşmasından çekilmeleri çağrısını yapar.
8. Suriyeli mültecilerin Türkiye'ye sınır dışı edilmesine, Kuzey Suriye'ye zorla gönderilme riski nedeniyle son verilmesini ister. Türk, Suriyeli ve Kürt halkı mültecilerle ortak destek için Türkiye ile yapılan müzakerelerde bir pazarlık kozu olarak kullanılmamalıdır.
9. AB üye ülkelerini, AB Parlamentosu çağrısında belirtilen, sorumluluğun üye devletler arasında adil şekilde paylaşıldığı yeni bir sistemi oluşturmak üzere gereken Dublin reformunu engellemekten vazgeçmeye çağırır.
10. Finlandiya Başkanlığı tarafından yapılan ve Akdeniz'de kurtarılan mültecilerin AB'ye iltica hakkının garanti altına alınmasını hedefleyen "İstekliler Koalisyonu" kurulması girişimini memnuniyetle karşılar